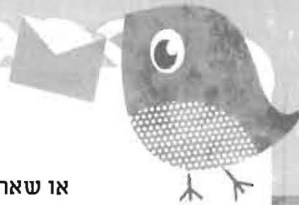

בתי היקרה והאהובה

את זוכרת אותי?
האם את חיה איתי?
או שאח רק מזכירה את שמי לפעמים
(ב"ה, בעז"ה, אי"ה) מן הפה אל החוץ?
אני רוצה רק להזכיר לך שאני אבא
שלך ואני אוהב אותך מאוד.
אני נמצא אתך כל הזמן, בכל מצב ובכל מקום.
אני יודע מה הכי טוב בשבילך,
אני עושה הכל רק לטובתך.
אני בסך הכל מקרב אותך ליעוד שלך...
את רואה רק חלק מהתמונה,
חלק אחד מהפאזל שממנו את מנסה
להבין את כל התמונה בשלמותה.
אבל זה לא בידייך, תרפי...
האמיני לי שאני עושה את הדבר הטוב ביותר עבורך.
אף פעם אני לא מעמיד אדם בנסיון שהוא לא יכול לעמוד.
סמכי עלי, בטחי בי, הישעני עלי, התפללי אלי,
דברי אתי. אני פה! איתך! תמיד!!
אני הוא המזווג זיווגים,
אני הרופא כל חולים,
אני זן ומפרנס אתכם,
אני המשכין שכינתי ביניכם,
אני המפקיד נשמות בידי הוררים,
אני המצליח את חינוך הילדים
אני, ורק אני, הנותן לך במתנה את החיים.
זכרי תמיד שאני מנהל את העולם
וכל הנסיונות והקשיים ניתנים לך באהבה וברחמים מרובים.
אני לא מתבלבל אף פעם.
את לא צריכה לחשוב:
אם הדברים היו מתנהלים בצורה שונה...
אילו הייתי עושה אחרת...
אלמלא הייתי אומרת כך וכך...
כל זה בא מצד יצר הרע.
את לא צריכה לחפש אשמים ולחשוב:
"היא אשמה, הוא אשם... אלא - אני השם!
אני בורא כל העולמות ומשגיח עליהם כל רגע ורגע.
אני עושה הכל, וכולם רק שליחים שלי.
זכרי תמיד שהנסיון הזה וכל ניסיון
אחר, אינו אלא רצון ה'.
מקווה שתכניסי אותי יותר לחייך.

הכל נשמע
כא ככה
טוב. אבל, אבא,
בכנות, מה
עושים ברגע
שלא באבא וצריך לך
אלא רוקדים מתוך זה?

ישנם שני מובילים עיקריים כדי לזכות
לומר תודה בעת צרה והם אימון והרבה
תפילה.

בספרים כתוב שיעקר הנסיון הוא
שלוקחים לאדם את הדעת. ולכן אפשר
ללכת להרצאות ולדעת ולדבר ולהאמין,
אבל כשמגיע הנסיון ורגע של חושך,
עלולים לשכוח מכל הדבורים ומההודיה.
אך כשהאדם רוצה להודות, הוא שם
מגמה זו לנגד עיניו, וזו שאיפתו ו**תפילתו**.
אז דואים בחוש שהקב"ה עוזר. כבר
בזמנים רגילים צריך להתפלל שבעת צער
וצרה נוכל להודות. להתפלל ולהתאמן
בהודיה. וכאשר מתאמנים - מצליחים...
האימון מרומם ומקדם אותנו. אפשר
בתחילה להודות על טובות וחסדים גלויים
ואחר כך, בסיעתא דשמיא, ועם הרבה
תפילה, מקבלים מיומנות להודות על
הקושי. ככל שיותר לומדים על החשיבות
ועל העוצמה של ההודיה ו**מאמינים**
בכוחה - אז- כן! אפשר גם בעת הדחק
והצרה פשוט לפתוח מוסיקה ולרקוד!
(זו לא משימה כל כך קשה) מתוך אמונה
בכוח של ההודיה והשפעתה הרבה... ואכן
אין לשער באיזו מהירות הדברים יכולים
להשתנות ולהתהפך לטובה ממש מול
עינינו!!
(אפשר לשמוע בקו 'קול תודה' סיפורי
ישועות של נשים שעשו זאת וראו
ישועות נפלאות!)

שזכה להתחזק ולהשיב אל הלב...

תודה.